

Jak je to s pohybem osob a zvířat ve volné krajině

Vzhledem k tomu, že každý pozemek má svého majitele, bylo by dobré se při vycházce se psem zamyslet nad tím, zda by to, co činí/m, mi bylo příjemné, pokud by se jednalo o pozemek v mém vlastnictví. Musíme mít na paměti, že pozemky přilehlé k cestám a cyklostezkám nejsou mnohdy ani v majetku města a patří soukromým osobám.

V první řadě pohyb osob ve volné krajině upravuje **zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny**. Který říká, že každý sice má právo na volný průchod přes pozemky, pokud tím nezpůsobí škodu na majetku či zdraví jiné osoby a nezasahuje-li do práv na ochranu osobnosti či sousedských práv. Je ale přitom povinen respektovat jiné oprávněné zájmy vlastníka či nájemce pozemku a obecně závazné právní předpisy.

Právo na volný průchod přes pozemky se nevztahuje na pozemky, které jsou ve vlastnictví fyzické osoby, například zahrady atd. Pro všechny osoby, ale také psy, bez výjimky pak platí, že se nemohou pohybovat např. po zasetém poli či nesklizené louce, případně pozemcích, kde se pase dobytek.

V **zákoně č. 289/1995 Sb., lesní zákon** je tato problematika upravena tak, že každý má právo vstupovat do lesa na vlastní nebezpečí, sbírat tam pro vlastní potřebu lesní plody a suchou na zemi ležící klest. Při tom je povinen les nepoškozovat, nenarušovat lesní prostředí a dbát pokynů vlastníka, popřípadě nájemce lesa a jeho zaměstnanců.

Pozor : § 20 nám stanoví zákaz některých činností v lesích

a) rušit klid a ticho

h) vstupovat do míst oplocených nebo označených zákazem vstupu

j) mimo lesní cesty a vyznačené trasy jezdit na kole, na koni, na lyžích nebo na saních

se nevztahují na výkon práva myslivosti, ale při jízdě a stání motorovými vozidly je třeba souhlas vlastníka lesa.

Určité povinnosti vlastníkům zvířat stanovuje i **zákon č. 449/2001Sb., o myslivosti**. Kdy je zákonem zakázáno vlastníkům domácích zvířat, včetně zvířat ze zájmových chovů a zvířat z farmových chovů zvěře, nechat je volně pobíhat v honitbě mimo vliv svého majitele nebo vedoucího.

Pes pod vlivem svého majitele se rozumí ten případ, kdy pes reaguje spolehlivě na všechny povely svého majitele, tedy i to, že se za všech okolností nechá přivolat a to bezprostředně po vydání povelu.

To se vztahuje i na lovecké psy mimo honitbu, kde vůdce psa nemá povolenku k lovu.

Při norování a dosledu je nutno mít povolenku k lovu vystavenou příslušným uživatelem honitby. Jestliže při této akci je 3 + více osob, jedná se o společný lov, nutno toto nahlásit uživateli honitby(může jej zastupovat myslivecký hospodář).

Problematiky pohybu osob a zvířat se dotýkají i některá **ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku**. Je čistě na rozhodnutí vlastníka, jak bude věc ve svém vlastnictví

spravovat a komu tedy umožní či neumožní vstup na svou nemovitost, která je předmětem jeho vlastnictví. Libovolně nakládat však neznamená, že si může dělat, co chce (je limitován zákonem a subjektivními právy jiných osob).

Občanský zákoník řeší i případy, kdy majitel zvířete, ať již úmyslně či neúmyslně umožní, aby toto zvíře způsobilo škodu. Za takovou škodu pak lze považovat rozhrabování pozemků, jejich znečišťování, pokousání jiného psa či zvířete či člověka, uštívání či usmrcení zvěře a podobně.

Majitel nemůže nechat zvíře (psa) vnikat na pozemek jiného vlastníka a tam ho například nechat vyhrabávat díry, zanechávat trus a podobně.

Nejlepší je řídit se zlatým pravidlem: Co nechceš, aby Ti jiní činili, nečiň Ty jim.

Zákon na ochranu zvířat proti týrání

Podle § 3 písm. c) zákona na ochranu zvířat se zvířetem v lidské péči rozumí zvíře, které je přímo závislé na bezprostřední péči člověka.

Napadení zvířete zvířetem v řadě případů předchází :

- a) únik zvířete
- b) nevedení psa na vodítku, nebo
- c) kontakt psů vedených na vodítku

Případ, kdy unikne pes a při úniku zraní jiného psa, nelze postihnout pouze jako přestupek podle § 13 odst. 1 zákona na ochranu zvířat. Nepostačuje tedy postihnout chovatele zvířete, které zranilo jiné zvíře, za to, že nezabezpečil své zvíře proti úniku.

Jako únik zvířete je třeba posuzovat případ vzdálení se zvířete ze sféry ovladatelnosti zvířete jeho chovatelem a kdy chovatel není schopen své zvíře ovládat a určovat jeho chování. Zranění jiného zvířete je třeba posuzovat jako další skutkovou podstatu.

Novela veterinárního zákona č.302/2017 Sb.

8. V § 4 odstavec 3 zní:

"(3) Chovatel, který chová 5 a více psů samičího pohlaví starších 12 měsíců, je povinen tuto skutečnost oznámit krajské veterinární správě Státní veterinární správy nebo Městské veterinární správě v Praze Státní veterinární správy (dále jen "krajská veterinární správa") nejpozději do 7 dnů ode dne, kdy počet chovaných psů samičího pohlaví starších 12 měsíců dosáhl 5 a více chovaných zvířat; tato povinnost se nevztahuje na osobu, jejíž oznamovací povinnost upravuje jiný právní předpis⁹⁾, a na osobu, jejíž právo nebo povinnost držet, cvičit nebo používat psa stanoví jiný právní předpis, zejména na chovatele služebních psů, psů se zvláštním výcvikem, vodících psů, asistenčních psů, psů určených k odhalování výbušnin a loveckých psů. V oznámení chovatel uvede počet chovaných zvířat a místo jejich chovu. Za chovatele tvořící domácnost může oznamovací povinnost splnit jeden z nich."